

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

26 oktober 2020

ADVIES 2020-132

met betrekking tot het verkrijgen van documenten
met betrekking tot een selectieprocedure

(CTB/2020/121)

1. Een overzicht

1.1. Bij brief van 26 augustus 2020 vragen meesters Reiner Tijs en Laura Van Dooren namens hun cliënt, de heer X, een kopie van de volgende bestuursdocumenten bij voorkeur elektronisch:

- Alle briefwisseling en correspondentie die werd gevoerd tussen Belspo en de verschillende juryleden, in het bijzonder de briefwisseling of correspondentie waarbij de juryleden een kopie ontvingen van de kandidaturen en dus op de hoogte werden gebracht van de identiteit van de kandidaten met het oog op de hoorzitting van 29 juni 2020.
- De notulen van de beraadslaging van 29 juni 2020, waarin minstens volgende elementen zouden moeten zijn opgenomen:
 - o de rangschikking van de kandidaten;
 - o de motivering van de volgorde van rangschikking voor elke kandidaat;
 - o het verslag betreffende de stemmen;
 - o de duur van de vorige wetenschappelijke activiteit die in aanmerking kan worden genomen voor de berekening van de wetenschappelijke anciënniteit;
 - o de vaststelling dat de kandidaten aan alle specifieke voorwaarden voldoen die vereist zijn in de betrokken activiteitengroep.
- De motivering met betrekking tot de rangschikking van de andere deelnemende kandidaten.

De advocaten voeren aan dat hun cliënt het vereiste belang heeft, aangezien hij in het kader van het gelijkheidsbeginsel moet kunnen nagaan op welke wijze de titels en verdiensten van alle deelnemers onderling tegenover elkaar werden afgewogen en op welke wijze de vergelijkende selectie geresulteerd heeft in de nu voorliggende rangschikking.

1.2. Bij brief van 14 september 2020 weigert de voorzitter van de jury de toegang te verlenen tot de gevraagde bestuursdocumenten om volgende reden:

“Op dit ogenblik is de selectie- en aanwervingsprocedure waarvoor uw cliënt zich kandidaat heeft gesteld nog lopende en heeft bijgevolg nog niet geleid tot een definitieve beslissing van de jury. Zoals uit het voorgaande en in het bijzonder artikel 14 zoals voormeld blijkt,

kan de jury na de behandeling van de ingediende bezwaren, de beslissing nog bijstellen. De werkzaamheden van de jury en het verslag inzake selectie- en aanwervingsprocedure waarvoor uw cliënt zich kandidaat heeft gesteld, zijn bijgevolg nog niet definitief. Onder toepassing van artikel 6, § 3, 1° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kan derhalve niet worden ingegaan op uw verzoek tot overmaking van de in uw brief opgesomde documenten.”

De voorzitter van de jury verduidelijkt dat artikel 14 van het koninklijk besluit van 25 februari 2008 ‘tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel van de federale wetenschappelijke instellingen’ de procedure bevat, waarbij de kandidaat zijn bezwaren kenbaar kan maken aan de jury en hierover vraagt te worden gehoord. Dit artikel creëert in hoofde van de kandidaat het recht om zijn opmerkingen met betrekking tot de beoordeling van zijn kandidatuur door de jury aan deze laatste kenbaar te maken en beoogt de kandidaat in de loop van de selectieprocedure de mogelijkheid te bieden om, op basis van de hem meegedeelde beoordeling van diens kandidatuur, de jury opmerkzaam te maken over eventuele vergissingen in de interpretatie van de informatie die in het dossier is opgenomen of tijdens het onderhoud werd meegedeeld, of nog, over elementen waarmee volgens de kandidaat niet of onvoldoende rekening werd gehouden. Het meedelen van opmerkingen overeenkomstig artikel 14, laat de jury dan toe zijn standpunt over de kandidaat bij te stellen alvorens een definitieve beslissing te nemen.

1.2. Omdat zij het niet eens zijn met deze weigeringsbeslissing dienen de aanvragers bij Belpso bij brief van 6 oktober 2020 een verzoek tot heroverweging in.

1.3. Bij brief van dezelfde dag overgemaakt via e-mail verzoeken zij de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur, hierna: Commissie, om een advies.

2. De ontvankelijkheid van de aanvraag

De Commissie is van oordeel dat het verzoek om advies ontvankelijk is. De verzoekers hebben immers voldaan aan de wettelijke vereiste van de gelijktijdigheid van het verzoek tot heroverweging aan de Belpso en het

verzoek om advies aan de Commissie zoals vastgelegd in artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ (hierna: wet van 11 april 1994).

3. De gegrondheid van de aanvraag

Aangezien er geen betwisting bestaat over de gevolgde procedure bij Belspo en over de duidelijkheid van de aanvraag wat blijkt uit het antwoord van de voorzitter van de jury van 14 september 2020 dient de Commissie zich hierover niet uit te spreken.

Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer uitzonderingsgronden kunnen of moeten worden ingeroepen die zich bevinden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 en dit inroepen *in concreto* en op pertinente wijze kan worden gemotiveerd. Slechts uitzonderingsgronden die bij wet zijn voorzien kunnen worden ingeroepen en bovendien geldt dat ze beperkend moeten worden geïnterpreteerd (Arbitragehof, arrest nr. 17/97 van 25 maart 1997, overweging B.2.1 en 2.2 en Arbitragehof, arrest nr. 150/2004 van 15 september 2004, overweging B.3.2 en Grondwettelijk Hof, arrest nr. 169/2013 van 19 december 2013).

De Commissie stelt vast dat Belspo de uitzonderingsgrond in artikel 6, § 3, 1° van de wet van 11 april 1994 inroept om de toegang tot de gevraagde bestuursdocumenten te weigeren. Artikel 6, § 3, 1° luidt als volgt: “Een federale administratieve overheid mag een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen in de mate dat de vraag: 1° een bestuursdocument betreft waarvan de openbaarmaking, om reden dat het document niet af of onvolledig is, tot misvatting aanleiding kan geven.” Over deze uitzonderingsgrond en het inroepen ervan heeft de Commissie een uitgebreid uit eigen beweging uitgebracht, meer bepaald advies nr. 2018-105 dat kan worden geraadpleegd op de website van de Commissie.

Belspo beroept zich om deze uitzonderingsgrond in te roepen in hoofdzaak op het gegeven dat de selectie- en aanwervingsprocedure waarvoor de betrokkene zich kandidaat heeft gesteld nog lopende is en bijgevolg nog niet heeft geleid tot een definitieve beslissing van de jury. De Commissie

wenst in dit verband op te merken dat het nog niet volledig afgewerkt zijn van een procedure niet inhoudt dat alle bestuursdocumenten die in het kader van een selectie- en aanwervingsprocedure bij Belspo aanwezig zijn als onafgewerkt of onvolledig kunnen worden beschouwd. De vraag naar het onvolledig of onafgewerkt zijn moet immers in het kader van artikel 6, § 3, 1° van de wet van 11 april 1994 worden beoordeeld per gevraagd bestuursdocument. De documenten waarvan de aanvragers de toegang vragen, meer bepaald de briefwisseling en correspondentie tussen Belspo en de verschillende juryleden en de notulen van de beraadslaging van 29 juni 2020 en de motivering met betrekking tot de rangschikking van de andere kandidaat-sollicitanten, dienen wel degelijk als afgewerkt te worden beschouwd, wat niet betekent dat in het verdere verloop van de selectie- en aanwervingsprocedure geen documenten meer zouden kunnen worden toegevoegd. Aangezien moet worden vastgesteld dat de gevraagde bestuursdocumenten niet onafgewerkt of onvolledig zijn, is niet voldaan aan één van de voorwaarden om deze uitzonderingsgrond in te roepen. Omdat de in artikel 6, § 3, 1°, van de wet van 11 april 1994 vermelde uitzonderingsgrond een aantal voorwaarden bevat waaraan cumulatief moet worden voldaan, moet de Commissie niet verder onderzoeken of aan de andere voorwaarden is voldaan.

De Commissie dient evenwel nog te onderzoeken of er geen andere gronden ertoe kunnen leiden dat bepaalde informatie niet kan worden verstrekt aan de aanvragers.

Bepaalde informatie in een aanwervings- en selectiedossier bevat ontegensprekelijk documenten van persoonlijke aard. Een document van persoonlijke aard is een “bestuursdocument dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen.” Voor de toegang tot een document van persoonlijke aard is vereist dat de aanvrager een belang aantoonst. Dit belang is in principe het belang dat nodig is om een annulatieprocedure bij de Raad van State in te leiden. De Commissie heeft geoordeeld dat in het licht van de principiële openbaarheid van alle bestuursdocumenten en het principe van de gedeeltelijke openbaarmaking enkel informatie die als dusdanig kan worden gekwalificeerd aan de belangvereiste is onderworpen en niet andere informatie in een bestuursdocument. De Commissie heeft bovendien erop gewezen dat er een verschil moet worden gemaakt

wanneer de aanvrager toegang vraagt tot een document van persoonlijke aard waarbij de informatie op hemzelf betrekking heeft en een document van persoonlijke aard waarbij de informatie op derden betrekking heeft. In het eerste geval wordt de aanvrager geacht het vereiste belang te hebben. De aanvrager heeft bijgevolg *in casu* behoudens de eventuele inroepbaarheid van de uitzonderingsgronden een recht van toegang tot deze documenten. Voor documenten van persoonlijke aard die betrekking hebben op derden moet hij wel het vereiste belang aantonen. De Commissie is van oordeel dat de aanvragers die optreden namens hun cliënt het vereiste belang aantonen om ook toegang te krijgen tot documenten van persoonlijke aard van de medekandidaten voor de betrekking waarvoor een aanwerving gebeurt en waarnaar de cliënt van de aanvragers meedingt.

Het beschikken over het vereiste belang voor de toegang tot een document van persoonlijke aard en tot andere bestuursdocumenten waarvoor geen belang moet worden aangetoond, betekent nog niet dat automatisch ook toegang kan worden verkregen tot de gevraagde bestuursdocumenten. Er dient immers nog worden nagegaan of de bescherming van een bepaald belang niet de openbaarmaking van bepaalde informatie in de weg staat. *In casu* denkt de Commissie in het bijzonder aan de uitzonderingsgrond vermeld in artikel 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994 die als volgt luidt: “Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, af, wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet : 1° aan de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift heeft ingestemd.” Belpo moet nagaan of deze uitzonderingsgrond ook effectief kan worden ingeroepen. De Commissie wenst erop te wijzen dat het onvoldoende is dat bepaalde informatie betrekking heeft op de persoonlijke levenssfeer van een persoon, maar dat *in concreto* moet worden aangetoond dat de openbaarmaking van die informatie afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer. Er is evenwel niet vereist dat er een belangenafweging plaatsvindt aangezien de betrokken uitzonderingsgrond een absolute uitzonderingsgrond is waarvoor het voldoende is dat een schadetest plaatsvindt.

Ten slotte wenst de Commissie Belpo te herinneren aan het principe van de gedeeltelijke openbaarmaking op grond waarvan slechts informatie aan de openbaarmaking kan worden onttrokken voor zover die informatie

onder en uitzonderingsgrond of andere weigeringsgrond valt. Alle andere informatie in een bestuursdocument moet vooralsnog openbaar worden gemaakt.

Brussel, 26 oktober 2020.

F. SCHRAM
secretaris

K. LEUS
voorzitster